

На това, като ся посрами Зората, поиска прошка отъ Боговете, и отъ тогава слѣдва всякій день да на посѣщава.

ДѢТЕТО ВЪЛКЪ

Както и тукъ, по наши тѣй сѣщо и по други световни страни „Пословницата,“ Цедей плака дѣте, защото дохожда вълкатъ и та грабва“ употрѣблява ся като уби- чайна. Но споредъ доказателствата които слѣдуватъ, на че, тая пословица си имала дѣлото, и правиятъ разумъ и то ето какъ.

Господинъ, Стеманъ, Англичанскій С писатель, когато отъ любопытство принужденъ быде да пътува и по окол- ностите на Удъ, относително на приказката ни казва тѣй:

Единъ селянинъ, който съ жена си и едното си дѣте, обитаваха селото Шупра, недалеко отъ градъ Сул- танъ-Поре. Дѣтето имъ въ това време т. е. год: 1843, бѣше *три-годишно*. Въ единъ отъ дните на Мартъ мѣ- сѣцъ, въ тая година, мжжатъ, жената и дѣтето отидоха на нива, тамъ, когато майката и бащата, ся занимаваха, дѣтето недалекотъ тѣхъ играеше изъ тревата. Спорѣдъ казваніето на родителите му, ненадѣйно, единъ вълкъ, граб- нува дѣтето и побѣгва съ него, макаръ че, родителите му, отчаятелно и да го гонили, но напрасно! вълкъ ста- на невидимъ.

Малкото това дѣте, имало е на дѣсното си колѣно, единъ знакъ отъ изгарка, когото придобило бѣше въ пре- миналата зима. После шесть години когато баща му бѣ- ше умрѣлъ, ближните селени въ растояніе на десять ми- ли отъ Шупра, уловиха едно момче, което живеѣше съ вълците, и това въ, 1849 година и когато селяните ся трудаха да го уловятъ, дѣтето сѣщо като вълкъ ся фър- ляло отгоре имъ и на много мѣста ги ухапвало.